

Закон о изменама и допунама Закона о накнадама за коришћење јавних добара

Члан 1.

У Закону о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/18, 49/19 и 92/23), у члану 37. став 2. мења се и гласи:

„Изузетно, за електричну енергију основица накнаде је:

1) утрошена електрична енергија која се утврђује у складу са прописима којима се уређује коришћење обновљивих извора енергије изражена у kWh за испоручену количину електричне енергије купцу произвођачу;

2) процењена количина електричне енергије коју оператор система доставља снабдевачу за одређени обрачунски период, у складу са прописима којима се уређује област енергетике.”

Члан 2.

У члану 39. став 3, мења се и гласи:

„Количина електричне енергије која је основица за утврђивање накнаде из става 1. овог члана, утврђује се на основу очитане потрошње преко мерних уређаја на месту примопредаје, односно на основу процењене потрошње електричне енергије од стране оператора система за одређени обрачунски период у складу са законом којим се уређује област енергетике и прописима донетим на основу тог закона.”

У ставу 13. после речи: „купцима” додају се запета и речи: „односно процењене количине електричне енергије”.

Члан 3.

У члану 58. став 4. речи: „пут, односно влака” замењују се речима: „осим влака”.

Члан 4.

У члану 88. став 11. мења се и гласи:

„Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.”

Став 12. брише се.

Члан 5.

У члану 93. став 9. мења се и гласи:

„Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.”

Став 10. брише се.

Досадашњи став 11. постаје став 10.

Члан 6.

У члану 103. став 1. после речи: „министарству” додају се запета и речи: „а за рибарско подручје које се налази на територији аутономне покрајине надлежном покрајинском органу,”.

Члан 7.

У члану 105. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) викендице и друге некомерцијалне објекте за одмор на територији заштићеног подручја;”.

Члан 8.

У члану 108. став 6. мења се и гласи:

„На решење из става 1. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине (за национални парк и када је заштићено подручје проглашено актом Владе), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине аутономне покрајине (за национални парк и када је заштићено подручје проглашено актом Владе а налази се на територији аутономне покрајине, односно када је проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине јединице локалне самоуправе (када је заштићено подручје проглашено актом јединице локалне самоуправе).”

Додаје се став 7, који гласи:

„Жалба из става 6. овог члана не одлаже извршење решења.”.

Члан 9.

У члану 109. став 1. тачка 8) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додаје се тачка 9), која гласи:

„9) регистрована активна пољопривредна газдинства која обрађују пољопривредно земљиште у границама заштићеног подручја.”.

Став 4. мења се и гласи:

„На решење из става 3. овог члана може се изјавити жалба министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине (за национални парк и када је заштићено подручје проглашено актом Владе), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине аутономне покрајине (за национални парк и када је заштићено подручје проглашено актом Владе а налази се на територији аутономне покрајине, односно када је проглашено актом надлежног органа аутономне покрајине), односно органу у чијој су надлежности послови заштите животне средине јединице локалне самоуправе (када је заштићено подручје проглашено актом јединице локалне самоуправе).”

Члан 10.

У члану 128. став 5. мења се и гласи:

„Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба Влади, преко министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине, у року од 15 дана од дана пријема решења.”

Члан 11.

У члану 138. став 1. после речи: „априла” додају се речи: „текуће године”.

Члан 12.

У члану 138а став 1. тачка 3) мења се и гласи:

„3) удружење – недобитна организација, црква и верска заједница, које се финансира искључиво од чланарина, чланских доприноса, донација, дотација, субвенција и сл. при чему на право на ово ослобођење не утиче остваривање других врста прихода који нису пословни;”.

Члан 13.

У члану 141. додају се ст. 3. и 4, који гласе:

„Изузетно од става 2. овог члана, у случају да се тежина гума – спољних пнеуматика на возилима не може утврдити, основица за обрачун накнаде износи 3% од тежине увезених или произведених возила.

Изузетно од става 2. овог члана, у случају да се тежина акумулатора или стартера које су саставни део произведених или увезених возила из става 2. овог члана не може утврдити, основица за обрачун накнаде износи 1,5% од тежине увезених или произведених возила.”

Члан 14.

У члану 144. став 4. мења се и гласи:

„Обвезнику накнаде који није доставио Агенцији за заштиту животне средине годишњи извештај о количини увезених производа из става 3. овог члана, Агенција ће на основу царинске исправе утврдити количине увезених производа, сачинити годишњи извештај и доставити министарству у чијој су надлежности послови заштите животне средине, осим за обвезника – увозника производа који после употребе постају посебни токови отпада из члана 140. став 3. тачка 5) овог закона.”

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„Агенција за заштиту животне средине ће доставити републичкој инспекцији за заштиту животне средине списак обвезника који нису доставили годишњи извештај из става 3. овог члана, ради поступања инспекције по члану 274. став 1. овог закона.”

Досадашњи ст. 5. и 6. постају ст. 6. и 7.

Члан 15.

Члан 150. мења се и гласи:

„Члан 150.

Накнада за амбалажу се утврђује за амбалажу или упакован производ према врсти (папир/картон, пластика, стакло, метал, дрво и остало) и количини амбалаже.

Накнада се обрачунава према преовлађујућем материјалу у саставу амбалаже или њене компоненте или упакованог производа, и то:

- 1) на различите материјале од којих је сачињена вишеслојна амбалажа који се не могу физички одвојити или издвојити;
- 2) на делове од којих је израђена амбалажа или њена компонента који се не могу физички одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада се обрачунава за сваку компоненту амбалаже или упакованог производа која се може одвојити ручно или једноставним физичким путем.

Накнада за амбалажу се обрачунава према намени амбалаже без обзира да ли се користи за једнократну или виšekратну употребу.

Накнада за амбалажу обрачунава се према испуњености националних циљева управљања амбалажом и амбалажним отпадом, и то:

- 1) општих циљева за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада без обзира на врсту амбалаже;
- 2) специфичних циљева за рециклажу амбалажног отпада према врсти амбалаже.

Накнаду из става 5. овог члана чини збир накнаде за опште циљеве за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада и накнаде за специфичне циљеве за рециклажу по врстама амбалаже:

Накнада = накнада (општи циљеви) + накнада (специфични циљеви)

Обрачун накнада за опште и специфичне циљеве врши се према следећим формулама:

- 1) општи циљеви за поновно искоришћење и рециклажу амбалажног отпада:

накнада (општи циљеви) поновно искоришћење = $N \times (PI - (Op_i + \sum OR_i))$, при чему је:
 $PI = cPI \times T$;

накнада (општи циљеви) рециклажа = $N \times (R - \sum OR_i)$ где је $R = cR \times T$;

где је:

N = коефицијент накнаде за поновно искоришћење и рециклажу 1 kg амбалажног отпада, изражен у динарима;

cPI = проценат поновног искоришћења амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину;

cR = проценат рециклаже амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину;

R = количина амбалажног отпада коју је неопходно рециклирати према општем циљу изражена у килограмима;

PI = количина амбалажног отпада коју је неопходно поновно искористити;

OP_i = укупна количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен, изражена у килограмима;

ΣOR_i = укупна количина амбалажног отпада који је рециклиран, изражена у килограмима (i = стакло, папир/картон, метал, пластика, дрво, као и/или други амбалажни материјали);

T = укупна количина амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима;

Ако је количина амбалажног отпада који је поновно искоришћен већа од количине коју је неопходно поновно искористити тј. ако је $OP_i > PI$, израз $(PI - OP_i)$ се узима да је једнак 0 (нули).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR > R$, израз $(R - OR)$ се узима да је једнак 0 (нули).

2) специфични циљеви за рециклажу амбалажног отпада:

Накнада (специфични циљеви) = $NR_i \times \Sigma (R_i - OR_i)$ при чему је: $R = cR \times T$;

где је:

NR = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg амбалажног отпада према врсти амбалаже, изражен у динарима (i = стакло, метал и дрво);

cR = проценат рециклаже амбалажног отпада утврђен као специфични циљ за сваку годину (i = стакло, метал и дрво);

T = укупна количина амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима (i = стакло, метал и дрво);

R = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичном циљу, изражена у килограмима (i = стакло, метал и дрво);

OR = количина амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима (i = стакло, метал и дрво).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_i > R_i$, израз $(R_i - OR_i)$ узима се да је једнак 0 (нули).

Пластика

Накнада за укупну пластику специфичан циљ

$Nr \times (Rp - \Sigma OR_{pi})$ при чему је: $Rp = cRp \times Tp$;

где је:

N_r = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg пластичног амбалажног отпада, изражен у динарима;

R_p = количина пластичног амбалажног отпада коју је неопходно рециклирати према општем циљу изражена у килограмима;

cR_p = проценат рециклаже пластичног амбалажног отпада утврђен као специфични циљ за сваку годину;

T_p = укупна количина пластичне амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима;

$\sum OR_p$ = укупна количина пластичног амбалажног отпада који је рециклиран, изражена у килограмима (i = полиетилен, пет и остале врсте пластике).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_p > \sum R_{pi}$, израз $(R_{pi} - \sum OR_{pi})$ се узима да је једнак 0 (нули).

Накнада за поједине врсте пластике

$N_{rpi} \times \sum (R_{pi} - OR_{pi})$ при чему је: $R_{pi} = cR_{pi} \times T_{pi}$

где је:

N_{rp} = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg појединих врста пластичног амбалажног отпада, изражен у динарима (i = полиетилен, пет и остале врсте пластике);

cR_p = проценат рециклаже утврђен као специфични циљ за поједине врсте пластичног амбалажног отпада за сваку годину (i = полиетилен, пет и остале врсте пластике);

T_p = укупна количина поједине пластичне амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима (i = полиетилен, пет и остале врсте пластике);

R_p = количина пластичног амбалажног отпада према врсти пластичне амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичном подциљу, изражена у килограмима (i =полиетилен, пет и остале врсте пластике);

OR_p = количина пластичног амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима (i = полиетилен, пет и остале врсте пластике).

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_{pi} > R_{pi}$, израз $(R_{pi} - OR_{pi})$ се узима да је једнак 0 (нули).

Папир

Накнада за укупан папир специфичан циљ:

$N_{rk} \times (R_k - \sum OR_{ki})$ при чему је: $R_k = cR_k \times T_k$;

где је:

Nr_k = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg папирног амбалажног отпада, изражен у динарима;

R_k = количина папирног амбалажног отпада коју је неопходно рециклирати према општем циљу изражена у килограмима;

T_k = укупна количина папирне амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима;

cR_k = проценат рециклаже папирног амбалажног отпада утврђен као општи циљ за сваку годину;

ΣOR_{ki} = укупна количина папирног амбалажног отпада који је рециклиран, изражена у килограмима (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_{ki} > \Sigma R_k$, израз $(R_k - \Sigma OR_{ki})$ се узима да је једнак 0 (нули).

Накнада за поједине врсте папира:

$Nr_{ki} \times \Sigma (R_{ki} - OR_{ki})$ при чему је $R_{ki} = cR_{ki} \times T_{ki}$:

где је:

Nr_k = коефицијент накнаде за рециклажу 1 kg појединих врста папирног амбалажног отпада, изражен у динарима (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

cR_k = проценат рециклаже поједине врсте папирног амбалажног отпада утврђен као специфични циљ за сваку годину (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

T_k = укупна количина поједине папирне амбалаже која је пласирана на тржиште у току године изражена у килограмима (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

R_k = количина пластичног амбалажног отпада према врсти пластичне амбалаже коју је неопходно рециклирати према специфичном подциљу, изражена у килограмима (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

OR_k = количина пластичног амбалажног отпада према врсти амбалаже која је рециклирана, изражена у килограмима (i = папир и вишеслојна картонска амбалажа за напите);

Ако је количина амбалажног отпада који је рециклиран већа од количине коју је неопходно рециклирати тј. ако је $OR_{ki} > R_{ki}$, израз $(R_{ki} - OR_{ki})$ се узима да је једнак 0 (нули).

Коефицијенти накнаде за поновно искоришћење и рециклажу, као и коефицијенти накнаде за рециклажу по врстама амбалаже, за 1 kg амбалажног отпада, изражени у динарима, дати су у Прилогу 7, Табела 7. овог закона.”

Члан 16.

У члану 152. став 2. уводна реченица мења се и гласи:

„Ослобођење од плаћања накнаде за амбалажу остварује и обвезник који испуњава следеће услове:”.

Члан 17.

У члану 155. тачка 1. речи: „лица која при обављању комуналне делатности испуштају отпадне воде у систем јавне канализације или у септичке или сабирне јаме, у количини већој од 30 метара кубних (m³) дневно,” бришу се.

Члан 18.

У члану 158. ст. 3. и 4. реч: „Q_s” замењује се речју „Q”, на оба места.

Члан 19.

У члану 159. став 1. мења се и гласи:

„Годишња висина накнаде за непосредно загађивање вода представља висину:

1) (P) – накнаде на годишњем нивоу за отпадне воде у којима се количине загађујућих материја усклађене са прописаним граничним вредностима емисија загађујућих материја;

2) (V) – накнаде на годишњем нивоу за отпадне воде у којима су количине загађујућих материја изнад прописаних граничних вредности емисија.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Накнада из става 1. овог члана обрачунава се преко цене за:

1) укупну количину испуштене отпадне воде у којима се количине загађујућих материја усклађене са прописаним граничним вредностима (RSD_P);

2) испуштање отпадних вода у којима су количине загађујућих материја изнад прописаних граничних вредности емисије (RSD_V), у складу са Прилогом 7, део 8.3. овог закона.”

Досадашњи став 2. постаје став 3.

Члан 20.

У члану 160. став 10. мења се и гласи:

„Против решења из става 1. овог члана може се изјавити жалба Влади, преко министарства у чијој су надлежности послови заштите животне средине, у року од 15 дана од дана пријема решења.”

Члан 21.

Члан 195. мења се и гласи:

„Члан 195.

Обвезник путарине је:

- 1) возач;
- 2) власник моторног возила;
- 3) лице које на основу уговора има право коришћења возила;
- 4) корисник услуге електронске наплате путарине;
- 5) пружалац услуга ЕЕНП.”.

Члан 22.

У члану 197. став 5. мења се и гласи:

„Накнада екстерних трошкова је накнада трошкова насталих због загађења ваздуха, емисије CO₂ или штетних утицаја буке које су последица одвијања саобраћаја.”

После става 7. додаје се нови став 8, који гласи:

„Трошак емисије CO₂ због саобраћаја је трошак штете узроковане испуштањем CO₂ за време рада возила.”.

Досадашњи ст. 8–11. постају ст. 9–12.

У досадашњем ставу 12, који постаје став 13, проценат: „50%” замењује се речима: „два и по пута”, а проценат: „100%” замењује се речима: „пет пута”.

Досадашњи став 13. брише се.

Став 24. мења се и гласи:

„Основна начела за расподелу трошкова и прорачун путарина, минималне захтеве за наплату накнаде за екстерне трошкове и референтне вредности накнаде за екстерне трошкове (трошкови због загађења ваздуха, емисије CO₂ и штетног утицаја буке), оквирно утврђивање категорије возила у односу на број осовина, највећу дозвољену масу и степен оштећења коловоза, граничне емисије штетних гасова, начин и поступак ослобађања од наплате путарине, начин остваривања права на попуст и критеријуме за остваривање права на попуст, прописује министар надлежан за послове саобраћаја.”

Члан 23.

У члану 198. ст. 7–10. мењају се и гласе:

„Правно лице или предузетник са седиштем у Републици Србији, које обавља јавни превоз путника у друмском саобраћају, путарину може плаћати кроз авансну месечну или годишњу претплату за употребу одређене деонице аутопута.

Висина месечне претплате за употребу деонице ауто-пута обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену категорију возила и деоницу ауто-пута множи са бројем 40 и важи за назначен месец.

Висина годишње претплате за употребу деонице ауто-пута обрачунава се тако што се износ накнаде за одређену категорију возила и деоницу ауто-пута множи са бројем 400 и важи 12 месеци од дана издавања.

Поступак издавања и начин коришћења одобрења за употребу ауто-пута са претплатом прописује управљач јавног пута.”

Став 11. брише се.

У досадашњем ставу 12. који постаје став 11. после речи: „овлашћеним дистрибутером” додају се речи: „и путем веб платформе”.

Досадашњи ст. 13–17. постају ст. 12–16.

Члан 24.

Назив члана 198а и члан 198а мењају се и гласе:

„Ванредни поступак наплате путарине

Члан 198а

У ванредном поступку наплате путарине, путарина се наплаћује обвезнику за свако одступање од редовног поступка наплате путарине, као што су: злоупотребе, оштећења, губитак или употреба супротно упутствима за коришћење уређаја за електронску наплату путарине, магнетне картице, градске карте, дозволе за бесплатан пролазак, као и за неплаћање рачуна за путарину у складу са закљученим уговором у „постпејд” систему или путем веб платформе.

У ванредном поступку наплате путарине, обвезнику ће се путарина наплатити на лицу места или накнадно, зависно од случаја одступања од редовног поступка наплате путарине.

Поступак, случајеве у којима се спроводи ванредни поступак наплате путарине и начин обрачуна висине путарине у ванредном поступку наплате путарине ближе уређује министар надлежан за послове саобраћаја.

У ванредном поступку наплате путарине највећи износ који се може обрачунати и наплатити обвезнику је цена путарине за најдужу релацију одговарајуће деонице, увећана за трошкове ванредног поступка.”

Члан 25.

У члану 199. став 1. тачка 4) после речи: „пожара” додају се речи: „и возила Горске службе спашавања, као субјекта од посебног значаја у складу са прописима којима се уређује смањење ризика од катастрофа и управљање ванредним ситуацијама”.

У ставу 2. речи: „2) и 3)” замењују се речима: „2), 3) и 4)”.

У ставу 3. тачка 3) речи: „изградње,” бришу се.

У тачки 6) тачка на крају замењује се тачком и запетом.

Додаје се тачка 7) која гласи:

„7) удружења грађана која се баве заштитом особа са инвалидитетом, регистрована на територији Републике Србије, за једно возило које удружење има у свом власништву.”

Став 4. брише се.

Досадашњи став 5. постаје став 4.

У досадашњем ставу 6, који постаје став 5, тачка 1) мења се и гласи:

„1) за 10% за плаћање путарине електронским путем, употребом уређаја за ЕНП путем WEB платформе за пољопривреднике који су уписани у Регистар пољопривредних газдинстава у складу са прописима који уређују упис пољопривредних газдинстава у регистар;”.

У тачки 2) речи: „у припејд или постпејд систему” бришу се.

Досадашњи став 7. постаје став 6.

Досадашњи став 8. брише се.

Члан 26.

У члану 201. став 2. речи: „став 2.” замењују се речима: „став 3.”, а речи: „марку и” бришу се.

У ставу 4. реч: „коришћења” замењује са речју: „важења”.

Члан 27.

Члан 216. мења се и гласи:

„Члан 216.

Обвезник накнаде за прикључење индустријског колосека на јавну железничку инфраструктуру је власник, односно корисник индустријске железнице, односно индустријског колосека, који прибавља сагласност на акт о условима и начину обављања превоза на индустријској железници и индустријском колосеку сагласно закону којим се уређују железнице.”

Члан 28.

У члану 226. став 2. мења се и гласи:

„Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се месечно, до десетог у месецу за претходни месец, на основу испостављене фактуре.”

Члан 29.

У члану 227. додаје се став 3, који гласи:

„Управљач комуналне инфраструктуре, у смислу овог закона, је сваки власник или инвеститор комуналне инфраструктуре, односно финансијер комуналне инфраструктуре на кога је пренето право управљања уговором између инвеститора и финансијера сагласно закону којим се уређује планирање и изградња, као и вршилац комуналне делатности на кога је актом јединице локалне самоуправе, односно решењем о испуњености услова за обављање комуналне делатности, пренето право управљања комуналном инфраструктуром сагласно посебним прописима.”

Члан 30.

У члану 230. став 2. после речи: „решења” додају се запета и речи: „на основу испостављене фактуре”.

Члан 31.

После члана 230. додају се назив члана 230а и члан 230а, који гласе:

„Ослобођења

Члан 230а

Накнаду за конституисање права службености пролаза не плаћа оператор дистрибутивног система електричне енергије.”

Члан 32.

Члан 234. мења се и гласи:

„Члан 234.

Накнаду за постављање телекомуникационе опреме утврђује решењем управљач јавне железничке инфраструктуре, за календарску годину.

Утврђена обавеза из става 1. овог члана плаћа се месечно, до десетог у месецу за претходни месец, на основу испостављене фактуре.

Решење из става 1. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.”

Члан 33.

У члану 236. додаје се став 9, који гласи:

„Јавна површина у смислу овог закона јесте и јавна површина за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица, као и површина и објекти за оглашавање за сопствене потребе и за потребе других лица којим се врши непосредни утицај на расположивост, квалитет или неку другу особину јавне површине, за које дозволу издаје надлежни орган јединице локалне самоуправе.”

Члан 34.

У члану 265. став 1. тачка 1) мења се и гласи:

„1) радио-аматери, хитна медицинска помоћ, здравствене установе, Црвени крст Србије, службе противградне одбране, службе одбране од поплава, добровољна ватрогасна друштва основана у складу са законом којим се уређује добровољно ватрогасство, Горска служба спасавања и друга удружења за потрагу и спасавање која обављају делатност осталих организација на бази учлањења;”.

Члан 35.

У члану 270. после става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„Изузетно, обвезницима плаћања накнаде за непосредно загађивање вода може се одобрити одлагање плаћања дуговане накнаде на рате, најдуже до 60 месеци.”

Досадашњи ст. 4. и 5. постају ст. 5. и 6.

Члан 36.

У члану 271. став 4. после речи: „јавних водопривредних предузећа” додају се речи: „и других органа када утврђују накнаде за воде,”.

Члан 37.

У члану 274. став 1. тачка 9) после речи: „одредби” додају се речи: „члана 198. став 13,”.

Члан 38.

У Прилогу 7, Табела 7. Коефицијенти накнаде за рециклажу по врсти амбалаже мења се и гласи:

„Табела 7. Коефицијенти накнаде за рециклажу по врсти амбалаже

Коефицијент накнаде	Јединица мере	Износ РСД
N	kg	60
NR стакло	kg	35
NR метал	kg	27
NR дрво	kg	14
NRp пластика	kg	60
NRp полиетилен	kg	50
NRp ПЕТ	kg	70
NRp остале врсте пластике	kg	45
NRk папир	kg	17
NRk вишеслојна картонска амбалажа за напите	kg	70

Члан 39.

У Прилогу 8. Табела 8.1. Висина накнаде за непосредно загађење вода (цена испуштене отпадне воде – заједничка за све загађујуће материје) и Напомена испод Табеле 8.1. мењају се и гласе:

„Табела 8.1. – Висина накнаде за непосредно загађење вода (цена испуштене отпадне воде – заједничка за све загађујуће материје)

РБ	Предмет накнаде	Основица	Висина накнаде – РСД
1.	Укупна количина испуштене отпадне воде у којима су количине загађујућих материја усклађене са прописаним граничним вредностима (P)	kg загађења годишње	10

2.	Укупне количине испуштене отпадне воде у којима су количине загађујућих материја изнад прописаних граничних вредности емисија (V)	kg загађења годишње	26
----	---	---------------------	----

Напомена: Изузетно, висина накнаде за јавна предузећа основана од стране Републике Србије, односно локалне власти, правна лица над којима Република Србија, односно локална власт има директну или индиректну контролу над више од 50% капитала или више од 50% гласова у управном одбору која обављају делатности ПТТ саобраћаја, енергетике, путева, износи:

– за испуштање укупне количине испуштене отпадне воде у којима су количине загађујућих материја усклађене са прописаним граничним вредностима (RSD_p) 0,010 динара

– за испуштање укупне количине испуштене отпадне воде у којима су количине загађујућих материја изнад прописаних граничних вредности емисија (RSD_v) 0,026 динара.”

Део 8.3. Обрачун накнаде за непосредно загађивање вода мења се и гласи:

„Део 8.3. Обрачун накнаде за непосредно загађивање вода

Висина накнаде на годишњем нивоу за загађивање вода која је усклађена са прописаним граничним вредностима емисија загађујућих материја (P) се израчунава према изразу:

$$P = Q \cdot \sum GVE_i \cdot RSD_p \cdot 10^{-3}$$

где је:

Q – укупна количина испуштене отпадне воде у извештајној години на испусту (m³/god);

$\sum GVE_i$ – збир GVE за параметре од интереса (нпр. НРК, ВРК₅, укупни азот, укупни фосфор, токсични метали), mg/dm³;

10⁻³ – корекциони фактор претварања грама (g) у килограме (kg);

RSD_p – цена за испуштање укупне количине испуштене отпадне воде у којима су количине загађујућих материја усклађене са прописаним граничним вредностима, РСД/kg загађења.

Накнада на годишњем нивоу за загађивање вода изнад дозвољеног оптерећења отпадне воде (V) израчунава се према следећем изразу:

где је:

Q – укупна количина испуштене отпадне воде у извештајној години на испусту (m³/god)

НРК – средња вредност НРК на годишњем нивоу mgO₂/dm³;

ВРК₅ – средња вредност ВРК₅ на годишњем нивоу mgO₂/dm³;

N_u – средња вредност укупног азота на годишњем нивоу mg/dm³;

P_u – средња вредност укупног фосфора на годишњем нивоу mg/dm^3 ;

ΣM_i – збир средњих вредности токсичних метала на годишњем нивоу mg/dm^3 ;

10^{-3} – корекциони фактор претварања грама (g) у килограме (kg);

GVE – граничне вредности емисије за загађујуће материје од интереса mg/dm^3 ;

RSDv – цена за испуштање непречишћене или недовољно пречишћене отпадне воде RSD/kg загађења.

У случајевима када је измерена вредност загађујуће материје од интереса мања од GVE, тај члан једначине се означава као нула (0). На пример, у случају да је $N_u < GVE_N$, у једначини ће бити $N_u = 0$. Код суме метала (ΣM_i), рачуна се сваки метал појединачно. Метали који су испод GVE се не узимају у обзир, тј. вредност овог члана у суми је 0, а метали који су изнад GVE се узимају у обзир при израчунавању. Део једначине који садржи НРК И ВРК₅ рачуна се ако су обе вредности изнад прописане граничне вредности емисије (GVE), или ако је изнад границе само једна од њих. Уколико GVE за ВРК₅ није дефинисана, овај део једначине се рачуна само када је НРК изнад GVE. Ако је резултат овог члана мањи или једнак нули (0), његова вредност се узима као нула (0).

Напомена: у смислу овог закона, листа токсичних метала обухвата: As, Bo, Cu, Zn, Cr, Fe, Mn, Cd, Pb, Hg, Ni. Укупан азот (у случајевима када није тако приказан) рачуна се као збир неорганског и органског азота. Неоргански азот рачуна се као збир амонијака ($\text{NH}_4\text{-N}$), нитрита ($\text{NO}_2\text{-N}$) и нитрата ($\text{NO}_3\text{-N}$)."

Члан 40.

У Прилогу 10. табеле 10, 11. и 11.1 мењају се и гласе:

„Табела 10. Висина накнаде за путарину

Категорија возила	Основица	Висина накнаде за државни пут IA реда	Висина накнаде за државни пут IM реда	Висина накнаде за државни пут IB реда
		(динара)	(динара)	(динара)
I	km	5,4274	-	-
IA	km	2,7136	-	-
II	km	8,141	-	-
III	km	16,2821	-	-
IV	km	32,5644	29,3079	26,0515

Табела 11. Висина годишње накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач државног пута, поред државних путева I и II реда, а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објекта, осим физичког лица које земљиште користи за сопствене потребе

Државни пут	Висина годишње накнаде
-------------	------------------------

	(динара/м ² коришћеног путног земљишта)
I А реда	1.180,64
IM реда	1.019,75
I Б реда	944,51
II А реда	708,38
II Б реда	472,26

Табела 11.1 Износ највише годишње накнаде за коришћење делова путног земљишта и другог земљишта које користи управљач државног пута, поред државних путева I и II реда, а које обвезник накнаде користи за приступ и изградњу објекта, осим физичког лица које земљиште користи за сопствене потребе

Државни пут	Висина највише годишње накнаде у РСД
I А реда	1.416.771,17
IM реда	1.019.748,92
I Б реда	708.385,59
II А реда	354.192,80
II Б реда	188.902,83

”

Члан 41.

У Прилогу 15. тачка 9) речи: „кратких кодова за комерцијалне услуге” замењују се речима: „петоцифрених кратких кодова за позивање комерцијалних услуга”.

Тачка 10) мења се и гласи:

„10) Годишња накнада за коришћење појединачно додељених четвороцифрених кратких кодова за позивање комерцијалних услуга износи 225.000,00 динара;”.

У тачки 11) алинеја пета речи: „троцифрени одредишни код мобилне мреже” замењују се речима: „троцифрени национални одредишни код за виртуелне мобилне операторе”.

Додају се тач. 12) и 13), које гласе:

„12) Годишња накнада за коришћење појединачно додељених кратких СМС кодова за услуге са додатом вредношћу утврђује се у следећем износу:

– четвороцифрени код	24.000,00 динара;
– петоцифрени код	12.000,00 динара;
– шестоцифрени код	6.000,00 динара;

13) Годишња накнада за коришћење појединачно додељених кратких СМС кодова за услуге са додатом вредношћу за комуналне услуге утврђује се у следећем износу:

– четвороцифрени кôд	12.000,00 динара;
– петоцифрени кôд	6.000,00 динара;
– шестоцифрени кôд	3.000,00 динара.”

Члан 42.

У Прилогу 16. тачка 1. подтачка 1.1. мења се и гласи:

„1.1. Аналогна радиодифузна служба

$$H = O \times A \times B \times \Gamma \times D$$

где је:

Н – висина годишње накнаде;

О – основица за израчунавање накнаде је 15,00 динара;

А – број становника у зони опслуживања;

В – врста - сигнала: за аудио сигнал – коефицијент 0,01;

Г - начин коришћења радио-фреквенције:

а) ако се радио-фреквенција користи у радио-мрежи – коефицијент 1,5, у супротном коефицијент 1;

б) за заједничко коришћење једне радио-фреквенције - коефицијент 1,5 помножен процентом (%) времена коришћења радио-фреквенције;

Д – број програма:

а) за један програм, коефицијент 1;

б) за другу и сваку следећу радио-фреквенцију на којима се емитују различити програми – коефицијент 1,5.”

Тачка 2. подтачка 2.1. мења се и гласи:

„2.1. Годишња накнада за коришћење једне радио-фреквенције за радио-станицу у радио-мрежи са симплексним, семидуплексним и дуплексним начином рада, утврђује се према следећој формули:

$$H = O \times K_d \times K_s \times K_t$$

Где је:

Н – висина годишње накнаде;

О – основица за израчунавање накнаде 18.000,00 динара;

Кд – начин рада (симплекс или семидуплекс и дуплекс):

- а) за симплексни начин рада – коефицијент 0,5;
- б) за семидуплексни и дуплексни начин рада – коефицијент 1;

Кс – број радио-станица у радио-мрежи:

- а) до 100 – коефицијент 1;
- б) до 200 – коефицијент 2;
- в) до 400 – коефицијент 3;
- г) преко 400 – коефицијент 5;

Кт – ширина канала:

- а) за ширину канала 200 KHz – коефицијент 8;
- б) за ширину канала 25 KHz – коефицијент 1;
- в) за ширину канала 12,5 KHz – коефицијент 0,5;
- г) за ширину канала 6,25 KHz – коефицијент 0,25.

Уколико се једна радио-фреквенција у радио-мрежи користи са различитим ширинама канала, коефицијент ширине канала одређује се према највећој коришћеној ширини канала.”

Тачка 6. мења се и гласи:

„6. Годишња накнада за коришћење радио-фреквенција, односно радиофреквенцијског спектра, на основу издате појединачне дозволе обрачунава се на годишњем нивоу у периоду важења те појединачне дозволе.”

Члан 43.

Месечне и годишње претплатне карте за плаћање путарине, које су издате у складу са чланом 198. ст. 7–11. Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/18, 49/19 и 92/23), важиће до истека рока на који су издате.

Одобрења управљача јавног пута која су издата привредним друштвима и другим правним лицима, односно предузетницима који обављају послове изградње јавног пута сходно члану 199. став 3. тачка 3) Закона о накнадама за коришћење јавних добара („Службени гласник РС”, бр. 95/18, 49/19 и 92/23), важиће до истека рока на који су издате.

Члан 44.

Обавезе по основу накнада које су настале до дана почетка примене овог закона, а нису плаћене, измириће се у складу са прописима који су били на снази у време настанка обавезе.

Поступци утврђивања, наплате и контроле накнада који су започети до дана почетка примене овог закона, окончаће се по прописима по којима су започети.

Члан 45.

Прво усклађивање динарских износа накнада прописаних овим законом, извршиће се у 2026. години применом индекса потрошачких цена, према подацима републичког органа надлежног за послове статистике, за период од 1. јануара до 30. септембра 2026. године, при чему се заокруживање врши тако што се износ мањи и једнак 0,50 динара не узима у обзир, а износ преко 0,50 динара заокружује на 1,00 динар. Изузетно када су износи накнада прописани овим законом на једно, односно више децималних места заокруживање усклађених динарских износа врши се на прописани број децималних места.

Влада ће, на предлог министарства надлежног за послове финансија, утврдити и објавити у „Службеном гласнику Републике Србије” усклађене динарске износе накнада из става 1. овог члана.

Објављени усклађени динарски износи накнада из става 1. овог члана примењиваће се од 1. јануара наредне године у односу на годину у којој се врши усклађивање.

Члан 46.

Подзаконска акта за извршавање овог закона донеће се у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона.

До доношења подзаконских аката из става 1. овог члана примењиваће се подзаконска акта донета до дана ступања на снагу овог закона, ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Члан 47.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењиваће се од 1. јануара 2026. године.